

[Hans Pinstrup.]

strejke, Blokade o. s. v. Dette er Maalet for Fagforeningsledernes umættelige Magtbegær.

Jeg skal tillade mig yderligere at begrunde, hvorfor Landbruget maa vende sig mod en Fagforeningsaktion som denne mod Winther, Skudshale. I Industrien kan man lukke og senere begynde, hvor man hørte op. Saaledes er det ikke i Landbruget. Dikteres der Strejke i Saatiden, saa Saaningen forsinkes, bliver Høsten daarlig; Roerne skal tyndes og luges i rette Tid, ellers bliver der ingen Roeavl af Betydning; Høsten skal bjærges, naar Kornet er moment o. s. v. Derfor vil saadanne Indgreb være ødelæggende for Landbrugserhvervet, og derfor maa vi modsætte os at faa saadanne Forhold indført. Dertil kommer, at det vil være til den største Skade for vore unge Medhjælpere, som i Tjeneste uddanner sig til at blive selvstændige Landbrugere. Det gode Forhold og det Samliv i Hjemmene, der hidtil har været mellem Landbrugeren og hans Medhjælpere, vil ødelægges, naar det ikke hviler paa frivillig Overenskomst, men Organisationer, Fagforeningsledere udefra skal trænge sig ind i det og møde op i Hjemmene for at fremkalde Splid og Ufred. Hvis saadanne utrygge Forhold indføres med Strejker og Ufred efter Fagforeningsledernes Forgodtbefindende, vil det standse al Fremgang og indlede en Stilstandsperiode, ja, en afgjort Tilbagegangsperiode i dansk Landbrug, og derfor vil de Herrer Fagforeningslederes Overgreb blive mødt med den mest afgjorte Modstand.

Med Formandens Tilladelse skal jeg tillade mig at anføre, hvad Formanden for De samvirkende jyske Husmandsforeninger Hr. P. Nielsen, Tvis, udtalte ved Foreningens Delegeretmøde sidste Aar, her gengivet efter „Husmandshjemmet“ og drejende sig om Organisationsspørgsmaalet i Landbruget. Han udtalte følgende:

„For de unge, ugifte Landarbejdere, som antages hel- eller halvaarsvis til fast Løn som almindelige Tjenestekarle eller -piger, anser vi Organisation og Løn-tariffer for uheldige, da der er meget andet end selve Lønnenes Højde, som er afgørende for de unge fra Husmands- og Landarbejderhjem, bl. a. gode Værelser, venlig Omgangsform, god Forplejning, og at det er gode Læresteder, i det hele taget Hjem, hvor vi trygt kan sende vore Børn hen, og der gør den frie Lønansættelse det muligt for den energiske unge Mand eller Kvinde at faa Løn i Forhold til Dygtighed og Arbejdsindsats. Derfor

maa vi fraraade, at der søges ændret ved dette frie Forhold.“

Formanden for de jyske Husmandsforeninger understreger her noget overordentlig værdifuldt ved de nuværende frie Forhold, noget, der langt stærkere end nogen Lovbestemmelse har kunnet fremme et godt Forhold i Landbohjemmene og bidrage til de unges Udvikling og Dygtiggørelse, til at skabe flere og flere gode Læresteder og bedre Kaar for de unge.

Et Led heri er endvidere det store, landsomfattende frivillige Arbejde for de unges Dygtiggørelse, der udføres af de landøkonomiske Foreninger, Landbo- og Husmandsforeninger. Denne fremadskridende Udvikling, hvis Spor tydeligt ses Landet over— man kan kun tænke paa Mejeriudstillingen i Forum og Landbrugsudstillingen paa Bellahøj i Sommer —, bør det ikke lykkes magtsyge Fagforeningsledere, hvis Hjerner er stivnede i Fagforeningsdogmer, at bryde, og ingen Landboere bør være i Tvivl om, hvad Hensigten med den af Fagforeningslederne indledede Aktion mod Proprietær Winther, Skudshale, er. Store Anstrengelser udfoldes, Møder afholdes, Titusinder af Tryksager spredes ud over Landet for at rive de unge Medhjælpere løs fra den nære Forbindelse med de Hjem, hvor de tjener, og som er til lige stor Værdi for saavel Medhjælpere som Landbrugere.

I Stedet for siger man: Organiser jer, dan Kamporganisationer mod de Hjem, hvor I uddannes! Lykken og Fremtiden ligger i 8 Timers Arbejdsdagen, længere Fritid og Hviletid, 2—3 Ugers Ferie med Løn, Lønning udbetalt hver Maanedsdag o. s. v. Hvad kommer det jer ved, at Mand, Hustru og Børn og gamle Folk i Landbohjemmene, hvor I er, slider og slæber for at faa Arbejdet udført, for at redde Hjem og Bedrift? Jeg beder Tingets Medlemmer tænke paa Markus Bjerres Kronik i „Politiken“. Jert naturlige Krav, siger man til de unge, er 8 Timers Arbejdsdag o. s. v. Organiser jer, meld jer ind i Fagforeningen, deri findes Fremtiden, og Lykken! Falskere Tale kan ikke føres til ubodelig Ulykke for de unge og dermed for Ungdommens sunde Fremdrift og Initiativ, det, der skaber Lykke og Fremgang for den enkelte og for Folket og Nationen. Dette sidste anerkender de magtsyge Fagforeningsledere ikke, ej heller Forskellen paa Arbejdet i Fabrik og Livet og Arbejdet, som det former sig i de hundrede Tusinde Landbohjem. Jeg anfører det her som en Begrundelse for